

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 31. januarja 2023 *

„Pritožba – Državne pomoči – Člena 107 in 108 PDEU – Pomoč za prestrukturiranje – Bančni sektor – Faza predhodne preučitve – Sklep, s katerim je bila pomoč razglašena za združljivo z notranjim trgov – Načrt prestrukturiranja – Zaveze, ki jih je sprejela zadevna država članica – Ukrepi porazdelitve bremena – Pretvorba podrejenih terjatev v lastniški kapital – Imetniki obveznic – Ničnostna tožba – Dopustnost – Člen 263, četrti odstavek, PDEU – Procesno upravičenje – Fizična ali pravna oseba, pri kateri gre za neposredno in posamično nanašanje – Kršitev procesnih pravic zainteresiranih strank – Neodprtje formalnega postopka preiskave – Člen 108(2) PDEU – Pojem ‚zadevne stranke‘ – Uredba (EU) 2015/1589 – Člen 1(h) – Pojem ‚zainteresirana stranka‘ – Nacionalni ukrepi, ki jih je Evropska komisija upoštevala – Nedopustnost tožbe“

V zadevi C-284/21 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 3. maja 2021,

Evropska komisija, ki jo zastopata K. Blanck in A. Bouchagiar, agenta,

pritožnica,

druge stranke v postopku so

Anthony Braesch, stanujoč v Luxembourg (Luksemburg),

Trinity Investments DAC s sedežem v Dublinu (Irska),

Bybrook Capital Master Fund LP s sedežem v Grand Caymanu (Kajmanski otoki),

Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP s sedežem v Grand Caymanu,

Bybrook Capital Badminton Fund LP s sedežem v Grand Caymanu,

ki jih zastopajo A. Champsaur, avocate, ter G. Faella, L. Prosperetti in M. Siragusa, avvocati,

tožeče stranke na prvi stopnji,

SODIŠČE (veliki senat),

* Jezik postopka: angleščina.

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, L. Bay Larsen, podpredsednik, A. Arabadjiev, E. Regan (poročevalec), M. Safjan, P. G. Xuereb, D. Gratsias, predsedniki senatov, in M. L. Arastey Sahún, predsednica senata, F. Biltgen, I. Jarukaitis, N. Jääskinen, N. Wahl, sodniki, I. Ziemele, sodnica, J. Passer in M. Gavalec, sodnika,

generalni pravobranilec: A. Rantos,

sodni tajnik: M. Longar, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 4. aprila 2022,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 21. junija 2022

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Evropska komisija s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 24. februarja 2021, Braesch in drugi/Komisija (T-161/18, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2021:102), s katero je to zavrnilo ugovor nedopustnosti, podan v okviru tožbe, ki so jo Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP in Bybrook Capital Badminton Fund LP (v nadaljevanju: A. Braesch in drugi) vložili na podlagi člena 263 PDEU in s katero so predlagali razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2017) 4690 final z dne 4. julija 2017 o državni pomoči SA.47677 (2017/N) – Italija, nova pomoč in spremenjeni načrt prestrukturiranja banke Banca Monte dei Paschi di Siena (v nadaljevanju: sporni sklep).

Pravni okvir

Uredba (EU) 2015/1589

- 2 Člen 1 Uredbe Sveta (EU) 2015/1589 z dne 13. julija 2015 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena 108 [PDEU] (UL 2015, L 248, str. 9), naslovljen „Opredelitve“, določa:

„V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

[...]

(b) ‚veljavna [obstoječa] pomoč‘ pomeni:

[...]

(ii) odobreno pomoč, to je sheme pomoči in individualno pomoč, ki sta jo odobrila Komisija ali Svet [Evropske unije];

[...]

(c) ‚nova pomoč‘ pomeni vso pomoč, to je sheme pomoči in individualno pomoč, ki ni veljavna [obstoječa] pomoč, vključno s spremembami veljavne [obstoječe] pomoči;

[...]

- (f) ‚nezakonita pomoč‘ pomeni novo pomoč, ki se izvaja v nasprotju s členom 108(3) PDEU;
- (g) ‚zloraba pomoči‘ pomeni pomoč, ki jo upravičenec uporabi v nasprotju s sklepom, sprejetim na podlagi [...] člena 4(3) [...] te uredbe;
- (h) ‚zainteresirana stranka‘ pomeni katero koli državo članico in katero koli osebo, podjetje ali združenje podjetij, na katerih interese bi lahko dodelitev pomoči vplivala, predvsem upravičenca pomoči, konkurenčna podjetja in poklicna združenja.“

3 Člen 4 te uredbe, naslovljen „Predhodni pregled uradne priglasitve in sklepov [sklepi] Komisije“, v odstavkih 3 in 4 določa:

„3. Če Komisija po predhodni preučitvi ugotovi, da ni dvomov o združljivosti prijavljenega ukrepa z notranjim trgov, kolikor sodi na področje uporabe člena 107(1) PDEU, odloči, da je ukrep združljiv z notranjim trgov (v nadaljnjem besedilu: sklep o nenasprotovanju). V sklepu se navede, katera izjema na podlagi [Pogodbe] DEU je bila uporabljena.“

4. Če Komisija po predhodni preučitvi ugotovi, da obstajajo dvomi o združljivosti prijavljenega ukrepa z notranjim trgov, potem se odloči za začetek postopka na podlagi člena 108(2) PDEU (v nadaljnjem besedilu: sklep o začetku formalnega postopka preiskave).“

4 Člen 6 navedene uredbe, naslovljen „Formalni postopek preiskave“, v odstavku 1 določa:

„Sklep o začetku formalnega postopka preiskave vsebuje povzetek relevantnih dejanskih in pravnih vprašanj, vključuje predhodno oceno Komisije o značaju pomoči predlaganega ukrepa in izpostavi dvome o njegovi združljivosti z notranjim trgov. Od zadevne države članice in drugih zainteresiranih strank zahteva, da pošljejo pripombe v predpisanem roku, ki navadno ni daljši od enega meseca. V ustrezno upravičenih primerih lahko Komisija predpisano obdobje podaljša.“

5 Člen 9 Uredbe 2015/1589, naslovljen „Sklep Komisije o zaključku formalnega postopka preiskave“, v odstavku 4 določa:

„Komisija lahko pozitivnemu sklepu priloži pogoje, na podlagi katerih se pomoč lahko šteje kot združljiva z notranjim trgov, in lahko določi obveznosti, da zagotovi nadzor nad izpolnjevanjem sklepa (v nadaljnjem besedilu: pogojni sklep).“

6 Člen 16 te uredbe, naslovljen „Vračilo pomoči“, v odstavku 1 določa:

„Če se v primerih nezakonite pomoči sprejmejo negativni sklepi, Komisija odloči, da mora zadevna država članica sprejeti vse potrebne ukrepe, da upravičenec vrne pomoč [...]. Komisija ne zahteva vračila pomoči, če bi bilo to v nasprotju s splošnim načelom prava Unije.“

7 Člen 20 navedene uredbe, naslovljen „Zloraba pomoči“, določa:

„Brez poseganja v člen 28 lahko Komisija v primerih zlorabe pomoči začne formalni postopek preiskave na podlagi člena 4(4). Smiselno se uporabljajo členi 6 do 9, 11 in 12, člen 13(1) ter členi 14 do 17.“

Direktiva 2014/59/EU

- 8 Člen 32 Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL 2014, L 173, str. 190), naslovljen „Pogoji za reševanje“, v odstavku 4 določa:

„Za namene točke (a) odstavka 1 institucija propada ali bo verjetno propadla v enem ali več od naslednjih primerov:

[...]

- (d) potrebna je izredna javnofinančna pomoč, razen če se za odpravo resne motnje v gospodarstvu države članice in ohranitev finančne stabilnosti takšna pomoč zagotovi kot:

[...]

- (iii) vložek kapitala ali nakup kapitalskih instrumentov po cenah in pod pogoji, ki ne dajejo prednosti institucijam, če ob odobritvi javne podpore ne nastopijo ne okoliščine iz točke (a), (b) ali (c) tega odstavka ne okoliščine iz člena 59(3).

V vseh primerih iz točk (d)(i), (ii) in (iii) prvega pododstavka so navedeni jamstveni ali enakovredni ukrepi omejeni na solventne institucije, za njih pa je potrebna končna odobritev v skladu z okvirom [Evropske u]nije za državne pomoči. Ti ukrepi so previdnostni in začasni ter sorazmerni glede na odpravo posledic resne motnje in se ne uporabljajo za izravnavo izgub, ki jih je ustvarila ali jih bo v bližnji prihodnosti verjetno ustvarila institucija.

Podporni ukrepi iz točke (d)(iii) prvega pododstavka so omejeni na vloške, ki so potrebni za odpravljanje kapitalskih primanjkljajev, ugotovljenih z nacionalnimi stresnimi testi in stresnimi testi po vsej Uniji ali v državah, ki sodelujejo v [enotnem mehanizmu nadzora (EMN)], pregledi kakovosti sredstev ali enakovrednimi postopki, ki jih izvajajo Evropska centralna banka [(ECB)], [Evropski bančni organ (EBA)] ali nacionalni organi, kadar je ustrezno, in jih po potrebi potrdi pristojni organ.

[...]“

Uredba (EU) št. 806/2014

- 9 Člen 18 Uredbe (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL 2014, L 225, str. 1, in popravek v UL 2019, L 154, str. 48), naslovljen „Postopki reševanja“, v odstavku 4 določa:

„Za namene točke (a) odstavka 1 se šteje, da subjekt propada ali bo verjetno propadel, v eni ali več od naslednjih okoliščin:

[...]

(d) potrebna je izredna javna finančna podpora, razen če se za odpravo resne motnje v gospodarstvu države članice in za ohranitev finančne stabilnosti takšna izredna javna podpora zagotovi kot:

[...]

(iii) vložek kapitala ali nakup kapitalskih instrumentov po cenah in pod pogoji, ki za subjekt niso bolj ugodni, kadar ob odobritvi javne podpore ne nastopijo niti okoliščine iz točk (a), (b) in (c) tega odstavka niti okoliščine iz člena 21(1).

V vseh primerih iz točk (i), (ii) in (iii) točke (d) prvega pododstavka so jamstveni ali enakovredni ukrepi omejeni na kapitalsko ustrezne subjekte, za njih pa je potrebna končna odobritev v skladu z okvirom Unije za državne pomoči. Ti ukrepi so previdnostni in začasni ter sorazmerni, da se odpravijo posledice resne motnje, in se ne uporabljajo za izravnavo izgub, ki jih je ustvaril ali jih bo v bližnji prihodnosti verjetno ustvaril subjekt.

Podporni ukrepi iz točke (d)(iii) prvega pododstavka so omejeni na vloške, ki so potrebni za odpravljanje kapitalskih primanjkljajev, ugotovljenih z nacionalnimi stresnimi testi in stresnimi testi po vsej Uniji ali v državah, ki sodelujejo v EMN, pregledi kakovosti sredstev ali enakovrednimi postopki, ki jih izvajajo ECB, EBA ali nacionalni organi, in jih po potrebi potrdi pristojni organ.

[...]“

Sporočilo o bančništvu

10 V točki 15 Sporočila Komisije o uporabi pravil o državni pomoči za podporne ukrepe v korist bank v okviru finančne krize od 1. avgusta 2013 dalje (V nadaljnjem besedilu: sporočilo o bančništvu) (UL 2013, C 216, str. 1, v nadaljevanju: Sporočilo o bančništvu) je navedeno:

„V sporočilih o krizi je jasno določeno, da se splošna načela glede nadzora državne pomoči uporabljajo tudi med krizo. Za omejitev izkrivljanja konkurence med bankami in v državah članicah na enotnem trgu ter obravnavanje moralnega tveganja bi bilo treba zlasti omejiti pomoč na najmanjšo potrebno in zagotoviti ustrezen prispevek upravičenca do pomoči k stroškom prestrukturiranja. Banka in njeni delničarji bi morali k prestrukturiranju čim več prispevati iz lastnih sredstev. Državno pomoč je treba dodeliti pod pogoji, ki zagotavljajo ustrezno porazdelitev bremena med tistimi, ki so vložili v banko.“

11 Oddelek 3 Sporočila o bančništvu se nanaša na dokapitalizacijo in ukrepe za oslABLJENA sredstva. Naslov 3.1.2 tega oddelka, „Porazdelitev bremena med delničarji in podrejenimi upniki“, vsebuje točke od 40 do 46, v katerih je navedeno:

„40. Državna pomoč lahko ustvari moralno tveganje in oslabi tržno disciplino. Za zmanjšanje moralnega tveganja bi bilo treba pomoč dodeliti le pod pogoji, ki zagotavljajo ustrezno porazdelitev bremena med obstoječimi vlagatelji.

41. Ustrezna porazdelitev bremena po začetnem pokritju izgub z lastniškim kapitalom običajno vključuje prispevke imetnikov hibridnega kapitala in imetnikov podrejenih dolžniških instrumentov. Imetniki hibridnega kapitala in imetniki podrejenih dolžniških instrumentov morajo kar najbolj prispevati k zmanjšanju kapitalskega primanjkljaja. Ti prispevki so lahko zagotovljeni v obliki pretvorbe v navaden lastniški temeljni kapital [...] ali v obliki odpisa glavnice instrumentov. Vsekakor je treba preprečiti denarne odlive upravičenca v korist imetnikov takih vrednostnih papirjev v pravno sprejemljivem okviru.

42. Komisija v okviru obvezne porazdelitve bremena na podlagi pravil o državni pomoči v obliki pretvorbe v kapital ali odpisa instrumentov ne bo zahtevala prispevkov imetnikov nadrejenih dolžniških instrumentov (zlasti iz naslova zajamčenih vlog, nezajamčenih vlog, obveznic in vseh drugih oblik nadrejenih dolžniških instrumentov).
43. Kadar kapitalski delež banke, ki je ugotovila [pri kateri je ugotovljen] kapitalski primanjkljaj, ostaja nad regulativnim minimumom [Unije], lahko banka običajno sama obnovi kapitalski položaj, zlasti z ukrepi zbiranja kapitala, kakor so določeni v točki 35. Če druge možnosti niso na voljo, vključno s kakršnimi koli drugimi nadzornimi ukrepi, kot so zgodnje ukrepanje ali drugi popravni ukrepi za odpravo primanjkljaja, kakor jih je potrdil pristojni nadzorni organ ali organ za reševanje, je treba podrejene dolžniške instrumente načeloma pretvoriti v lastniški kapital še pred dodelitvijo državne pomoči.
44. Kadar banka ne izpolnjuje več minimalnih regulativnih kapitalskih zahtev, je treba podrejene dolžniške instrumente načeloma pretvoriti ali odpisati še pred dodelitvijo državne pomoči. Državna pomoč ne sme biti dodeljena, dokler lastniški kapital, hibridni kapital in podrejeni dolžniški instrumenti ne prispevajo v celoti k izravnavi morebitnih izgub.
45. Izvzetje iz zahtev iz točk 43 in 44 je mogoče, kadar bi izvajanje takih ukrepov ogrozilo finančno stabilnost ali povzročilo nesorazmerne rezultate. To izvzetje bi lahko zajemalo primere, ko se dodeljuje razmeroma majhen znesek pomoči v primerjavi s tveganju prilagojeno aktivo banke in se je kapitalski primanjkljaj znatno zmanjšal zlasti z ukrepi zbiranja kapitala, kakor so določeni v točki 35. Nesorazmerne rezultate ali tveganje za finančno stabilnost bi bilo mogoče obravnavati tudi s ponovno preučitvijo zaporedja ukrepov za odpravo kapitalskega primanjkljaja.
46. V okviru izvajanja točk 43 in 44 bi bilo treba upoštevati ‚načelo, da noben upnik ne utрпи večjih izgub, kot bi jih sicer‘[...]. Zato podrejeni upniki z ekonomskega vidika ne bi smeli prejeti manj, kot bi bil njihov instrument vreden, če državna pomoč ne bi bila dodeljena.“

Dejansko stanje in sporni sklep

- 12 Dejansko stanje spora je v točkah od 1 do 14 izpodbijane sodbe predstavljeno tako:

- „1 [...] Anthony Braesch je predstavnik imetnikov obveznic, imenovanih ‚Floating Rate Equity-Linked Subordinated Hybrid-FRESH‘ 2008 (v nadaljevanju: obveznice FRESH), [...] družbe Trinity Investments [...], Bybrook Capital Master Fund [...], Bybrook Capital Hazelton Master Fund [...] in Bybrook Capital Badminton Fund [...] pa so imetnice teh obveznic.
- 2 Banca Monte dei Paschi di Siena (v nadaljevanju: banka BMPS) je aprila 2008 izvedla povečanje kapitala za 950 milijonov EUR, pridržano družbi J. P. Morgan Securities Ltd (v nadaljevanju: JPM), ki je vpisala delnice banke BMPS, to je ‚delnice FRESH‘. Sočasno je družba JPM 16. aprila 2008 z banko BMPS sklenila pogodbo o užitku, v skladu s katero družba JPM ohrani golo lastništvo delnic, medtem ko ima banka BMPS pravico do užitka, ter sporazum o zamenjavi družb (v nadaljevanju: pogodbe FRESH). Družba JPM je pridobila sredstva, potrebna za vpis delnic FRESH banke Bank of New-York Mellon (Luksemburg), ki jo je nadomestila družba Mitsubishi UFJ Investor Services & Banking (Luksemburg) SA (v nadaljevanju: MUFJ), ki je 16. aprila 2008 na podlagi luksemburškega prava izdala obveznice

FRESH za znesek 1 milijarde EUR. Družba JPM je z družbo MUFJ sklenila sporazum o zamenjavi, za katerega se uporablja luksemburško pravo, družba MUFJ pa je z imetniki obveznic FRESH sklenila fiduciarno pogodbo, za katero prav tako velja luksemburško pravo. Na podlagi teh različnih pogodb, ki so jih [A. Braesch in drugi] opredelil[i] kot ‚instrumente FRESH‘, se plačila, ki jih je družba JPM prejela od banke BMPS na podlagi pogodb FRESH, prenesejo na družbo MUFJ, nato pa na imetnike obveznic FRESH v obliki kuponov.

- 3 [...] [K]omisija je s sklepom z dne 27. novembra 2013 odobrila pomoč za prestrukturiranje, ki jo je Italijanska republika dodelila [...] banki BMPS, ob upoštevanju načrta prestrukturiranja in zavez. Banka BMPS je junija 2015 pomoč v celoti vrnila.
- 4 [EBA] je 29. julija 2016 objavil rezultate stresnega testa, izvedenega na evropski ravni leta 2016, ki je razkril primanjkljaj lastniškega kapitala banke BMPS v okviru neugodnega scenarija.
- 5 Italijanski organi so 23. decembra 2016 sprejeli decreto-legge n. 237 – Disposizioni urgenti per la tutela del risparmio nel settore creditizio (uredba-zakon št. 237 o nujnih določbah za zaščito prihrankov v kreditnem sektorju) (GURI št. 299 z dne 23. decembra 2016), ki je bila preoblikovana v zakon in spremenjena z legge di conversione (zakon o preoblikovanju) z dne 17. februarja 2017 (GURI št. 43 z dne 21. februarja 2017) (v nadaljevanju: uredba-zakon 237/2016), s katerim je bil določen pravni okvir za likvidnostno pomoč in preventivne dokapitalizacije.
- 6 Komisija je po izjavi [ECB] z dne 23. decembra 2016, da je banka BMPS solventna, s sklepom z dne 29. decembra 2016 začasno odobrila individualno likvidnostno pomoč v višini 15 milijard EUR v korist banke BMPS na podlagi zavez, ki so jih ponudili italijanski organi. Italijanski organi so se zavezali, da bodo v dveh mesecih po odobritvi poroštev predložili načrt prestrukturiranja, razen če se pomoč v tem istem roku vrne.
- 7 Ker poskus banke BMPS, da bi pridobila nov zasebni kapital, ni bil uspešen, je 30. decembra 2016 vložila prošnjo za izredno javno finančno pomoč v obliki preventivne dokapitalizacije na podlagi uredbe-zakona 237/2016.
- 8 Italijanski organi so 28. junija 2017 Komisiji priglasili pomoč za dokapitalizacijo banke BMPS v znesku 5,4 milijarde EUR, skupaj z novim načrtom prestrukturiranja [(v nadaljevanju: načrt prestrukturiranja)] in novimi zavezami.
- 9 ECB je istega dne Komisiji poslala dopis, v katerem je navedla, da je banka BMPS na ta datum solventna.
- 10 Komisija je v [spornem sklepu], sprejetem po fazi predhodne preučitve, ocenila dva ukrepa pomoči. Prvi ukrep (v nadaljevanju: ukrep 1) je likvidnostna pomoč v višini 15 milijard EUR v obliki državnih poroštev za dolgove prvega reda, navedena [...] v točki 6 [izpodbijane sodbe]. Drugi ukrep (v nadaljevanju: ukrep 2) je pomoč za preventivno dokapitalizacijo banke BMPS v znesku 5,4 milijarde EUR, navedena v točki 8 [izpodbijane sodbe].

- 11 Potem ko je Komisija menila, da ukrepa 1 in 2 pomenita državno pomoč, je navedla, da je pravna podlaga za presojo njune združljivosti [z notranjim trgov] člen 107(3)(b) PDEU, ki se nanaša na pomoči za odpravljanje resne motnje v gospodarstvu države članice. Menila je, da sta ukrepa 1 in 2 pomoč za prestrukturiranje banke BMPS, in preučila njuno združljivost na podlagi načrta prestrukturiranja glede na šest sporočil o svetovni finančni krizi, zlasti glede na [...] Sporočilo [o bančništvu].
- 12 V zvezi z združljivostjo ukrepov pomoči glede na [šest] sporočil[...] o [finančni] krizi je Komisija menila, prvič, da je načrt prestrukturiranja primeren za ponovno vzpostavitev dolgoročne sposobnosti preživetja banke BMPS. Drugič, menila je, da je porazdelitev bremena za imetnike delnic in podrejenih instrumentov ustrezna, ker omejuje stroške prestrukturiranja in znesek pomoči na minimum, v skladu z zahtevami iz [S]poročila o bančništvu, in ugotovila, da načrt prestrukturiranja vsebuje dovolj ukrepov porazdelitve bremena. Tretjič, menila je, da načrt prestrukturiranja vsebuje dovolj jamstev za omejitev neupravičenega izkrivljanja konkurence. Poudarila je tudi, da je zagotovljen ustrezen nadzor izvajanja načrta prestrukturiranja. Zato je sklenila, da so ukrepi pomoči sorazmerni za odpravo posledic resne motnje v italijanskem gospodarstvu.
- 13 Komisija je nato preučila združljivost ukrepov pomoči z določbami Direktive [2014/59]. Menila je, da so pogoji, pod katerimi so bili odobreni ukrepi pomoči (ukrepa 1 in 2), skladni z izjemo iz člena 32(4)(d) Direktive 2014/59.
- 14 Komisija je v izreku [spornega] sklepa ugotovila, prvič, da ukrepa 1 in 2 pomenita državno pomoč v smislu člena 107(1) PDEU ter, drugič, da ta ukrepa izpolnjujeta zahteve iz člena 107(3)(b) PDEU in da sta združljiva z notranjim trgov iz razlogov finančne stabilnosti.“

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 13 A. Braesch in drugi so 5. marca 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili tožbo na podlagi člena 263 PDEU, s katero so predlagali razglasitev ničnosti spornega sklepa ali, podredno, razglasitev ničnosti tega sklepa v delu, v katerem se nanaša na obravnavo instrumentov FRESH.
- 14 A. Braesch in drugi so v utemeljitev te tožbe navedli pet razlogov, od katerih se je prvi nanašal na kršitev členov 18 in 21 Uredbe št. 806/2014 ter obveznosti obrazložitve, ker je Komisija nezakonito odobrila ukrepe porazdelitve bremena, drugi na kršitev Sporočila o bančništvu, načel varstva legitimnih pričakovanj in enakega obravnavanja ter obveznosti obrazložitve, ker je Komisija zahtevala razveljavitev pogodb FRESH, tretji na kršitev načela enakega obravnavanja, priznanega zlasti v členih 20 in 21 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina), ker so bili s spornim sklepom odobreni ukrepi porazdelitve bremena, ki so diskriminatorni do imetnikov obveznic FRESH, četrti na kršitev lastninske pravice teh imetnikov, ki je zagotovljena zlasti s členom 17 Listine, ker je Komisija odobrila uporabo ukrepov porazdelitve bremena za instrumente FRESH, peti pa na kršitev člena 108(2) in (3) PDEU, člena 4(3) in (4) Uredbe 2015/1589 ter njihovih procesnih pravic, ker Komisija ni uvedla formalnega postopka preiskave, čeprav so obstajali resni dvomi o združljivosti ukrepov porazdelitve bremena, ki so bili odobreni s spornim sklepom, s pravom Unije.

- 15 Komisija je 16. maja 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča z ločeno vlogo podala ugovor nedopustnosti na podlagi člena 130(1) in (7) Poslovnika Splošnega sodišča, s katerim je trdila, da tožba, ki so jo vložili A. Braesch in drugi, ni dopustna, ker ti nimajo niti pravnega interesa niti procesnega upravičenja v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU. Zadnjenavedeni so 10. julija 2018 predložili svoja stališča o tem ugovoru.
- 16 Stranke so na obravnavi 9. julija 2020 ustno podale navedbe ter odgovorile na pisna in ustna vprašanja Splošnega sodišča.
- 17 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo ugovor nedopustnosti, ki ga je podala Komisija, zavrnilo. Splošno sodišče je po tem, ko je v točkah od 35 do 41 navedene sodbe ugotovilo, da imajo A. Braesch in drugi status „zadevnih strank“ oziroma „zainteresiranih strank“ v smislu člena 108(2) PDEU oziroma člena 1(h) Uredbe 2015/1589, na eni strani v točkah od 43 do 55 navedene sodbe ugotovilo, da ti imajo pravni interes, ker so pravno zadostno dokazali, da bi jim morebitna razglasitev ničnosti spornega sklepa lahko koristila, na drugi strani pa v točkah od 56 do 64 iste sodbe štelo, da imajo procesno upravičenje v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU, ker se odobritev ukrepov pomoči glede na načrt prestrukturiranja v spornem sklepu nanje neposredno in posamično nanaša kot na „zadevne stranke“ oziroma „zainteresirane stranke“.

Predlogi strank pred Sodiščem

- 18 Komisija s pritožbo Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi;
 - samo odloči o tožbi na prvi stopnji in tožbo kot nedopustno zavrže ter
 - A. Braeschu in drugim naloži plačilo stroškov.
- 19 A. Braesch in drugi Sodišču predlagajo, naj:
- pritožbo zavrne in
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.

Pritožba

- 20 Komisija v utemeljitev pritožbe navaja en sam razlog, ki se nanaša na to, da je Splošno sodišče v točkah od 35 do 41 in 58 izpodbijane sodbe napačno razlagalo člen 108(2) PDEU in člen 1(h) Uredbe 2015/1589, ker so bili A. Braesch in drugi opredeljeni kot „zadevne stranke“ in „zainteresirane stranke“ v smislu teh določb.

Trditve strank

- 21 Komisija trdi, da pojem „zainteresirana stranka“, kot je opredeljen v členu 1(h) Uredbe št. 2015/1589, ki je sopomenka za pojem „zadevna stranka“ v smislu člena 108(2) PDEU, sicer res zajema nedoločeno število naslovnikov, vendar lahko vključuje le osebe, ki dokažejo, da lahko zadevna državna pomoč konkretno vpliva na njihov položaj v zvezi s konkurenco, sicer bi bil

odvzet smisel zahtevi, da mora biti oseba, da bi se lahko štelo, da se sklep, sprejet na podlagi člena 4(3) te uredbe, nanjo nanaša neposredno in posamično, „zainteresirana stranka“ v smislu tega člena 1(h).

- 22 Najprej, iz sodne prakse Sodišča na tem področju naj bi bilo razvidno, da je Sodišče za zainteresirane stranke priznalo le osebe, ki so dokazale tak vpliv, tudi če te osebe niso bili neposredni konkurenti prejemnika pomoči. Tako naj bi se v sodbah z dne 9. julija 2009, 3F/Komisija (C-319/07 P, EU:C:2009:435, točka 33), in z dne 24. maja 2011, Komisija/Kronoply in Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341, točka 63), sindikat delavcev oziroma sindikat kupcev iste surovine, kot jo je kupoval prejemnik pomoči, štela za zainteresirani stranki zaradi potencialnega vpliva zadevne pomoči na njun konkurenčni položaj na trgu.
- 23 Dalje, ta razlaga naj bi bila podprta s členom 1(h) Uredbe 2015/1589. Zainteresiranim strankam, ki so primeroma naštet v tej določbi, naj bi bilo namreč skupno to, da lahko pomoč, odvisno od primera, ugodno ali neugodno vpliva na njihov položaj v zvezi s konkurenco.
- 24 Nazadnje, iz splošne sistematike in ciljev nadzora državnih pomoči naj bi izhajalo, da je Komisija pristojna za ta nadzor le kot organ, pristojen za konkurenco, in da zato ta institucija pri izvajanju te pristojnosti državam članicam ne nalaga politik, ki niso povezane s konkurenco, kot naj bi Sodišče poudarilo v sodbi z dne 22. septembra 2020, Avstrija/Komisija (C-594/18 P, EU:C:2020:742). Tako naj bi Sodišče v sodbi z dne 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori in Komisija/Ferracci (od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, točke 43, 46 in 47), potem ko je poudarilo, da je cilj pravil Unije na področju državnih pomoči ohranjanje konkurence, razsodilo, da morajo tožeče stranke, da bi se sklep na tem področju nanje neposredno nanašal, dokazati, da jih ta sklep lahko postavlja v slabši konkurenčni položaj.
- 25 Iz tega naj bi izhajalo, da pojem „zainteresirane stranke“, ki je poleg tega v členu 1(h) Uredbe 2015/1589 opredeljen tako, da gre za katero koli osebo, „na kater[e] interese bi lahko dodelitev pomoči vplivala“, ne more vključevati oseb, ki lahko uveljavljajo očitke, ki niso povezani z zadevno državno pomočjo, ampak se nanašajo na druge vidike splošnega državnega ukrepa, s katerim se izvaja ta pomoč, ali celo na druge državne ukrepe, ki spremljajo državno pomoč.
- 26 Številne osebe naj bi namreč lahko izpodbijale državni ukrep, s katerim se pomoč izvaja ali ki jo spremlja, z navajanjem zgolj pomislekov, ki ne le da niso povezani s konkurenco, ampak so tudi neodvisni od zadevne pomoči. Za konkurente prejemnika državne pomoči pa naj bi bila dodelitev take pomoči zadnjenavedenemu bistvo njihovih pomislekov. Da bi bila oseba opredeljena kot „zainteresirana stranka“, naj bi morala torej izraziti pomisleke, ki so na nek način povezani s konkurenco v širšem smislu, tudi če ta oseba ni konkurent prejemnika pomoči.
- 27 Iz tega naj bi izhajalo, da je Splošno sodišče v izpodbijani sodbi napačno razlagalo in uporabilo pojem „zainteresirana stranka“, ker se je oprlo na odprto opredelitev tega pojma, ki vključuje vse osebe, ki lahko dokažejo kakršen koli potencialen vpliv pomoči ali celo drugih državnih ukrepov, ki to pomoč spremljajo. Splošno sodišče naj bi se celo oprlo na posredne in povsem ekonomske učinke, ki nimajo nobene zveze s konkurenco.
- 28 Tako naj bi Splošno sodišče v točkah 37 in 41 izpodbijane sodbe napačno ugotovilo, da sporni sklep lahko konkretno vpliva na položaj A. Braescha in drugih, ker je v načrtu prestrukturiranja banke BMPS predvidena možnost razveljavitve pogodb FRESH in ker naj bi bila zaradi

soodvisnosti med različnimi pogodbenimi povezavami, na katerih temeljijo instrumenti FRESH, dolgoročna premoženjska škoda glede na izgube plačila kuponov, povezanih z obveznostmi FRESH, bistvena.

- 29 Razveljavitev pogodb FRESH naj namreč ne bi bila posledica državne pomoči, dodeljene banki BMPS, ampak ločene odločitve italijanskih organov, da določijo razdelitev bremena med delničarje in podrejene upnike banke BMPS, kar naj bi bilo upoštevano v načrtu prestrukturiranja te banke. Tudi če bi se italijanski organi odločili, da bodo banko BMPS prestrukturirali brez državne pomoči, naj bi lahko naložili ukrepe porazdelitve bremena, vključno z razveljavitvijo pogodb FRESH, da bi zmanjšali kapitalski primanjkljaj banke BMPS. Ti ukrepi naj bi bili torej neodvisni od državne pomoči, za katero so se italijanski organi odločili, da jo dodelijo banki BMPS. Poleg tega naj bi bili razveljavljeni pogodbi FRESH pogodba o užitku in sporazum o izmenjavi družb, ki sta bila sklenjena med družbo JPM in banko BMPS, kot sta navedena v točki 2 izpodbijane sodbe, imetniki obveznic FRESH pa niso bili stranke teh pogodb.
- 30 Zato naj bi bil kakršen koli vpliv ukrepov porazdelitve bremena na položaj A. Braescha in drugih povsem ekonomski in posreden, in sicer prek različnih pogodbenih povezav, na katerih temeljijo instrumenti FRESH.
- 31 Iz tega naj bi izhajalo, da je bilo pri razlogovanju v točki 40 izpodbijane sodbe pravo vsaj štirikrat napačno uporabljeno.
- 32 Prvič, Splošno sodišče naj bi napačno navedlo, da ni pomembno, da A. Braesch in drugi ne izpodbijajo združljivosti zadevnih ukrepov pomoči z notranjim trgom, čeprav naj bi taka okoliščina izrecno potrjevala, da ti ne izpodbijajo samih državnih pomoči, dodeljenih banki BMPS, ampak ukrepe porazdelitve bremena, ki so posledica neodvisne odločitve italijanskih organov, kar naj bi dokazovalo, da navedene pomoči ne morejo vplivati na položaj A. Braescha in drugih v zvezi s konkurenco.
- 33 Drugič, čeprav je Splošno sodišče pravilno ugotovilo, da so zaveze italijanskih organov glede načrta prestrukturiranja in porazdelitve bremena „sestavni del“ priglašeni ukrepov pomoči, naj ta ugotovitev ne bi bila upoštevana za določitev procesnega upravičenja. Res je, kot naj bi izhajalo iz sodbe z dne 15. oktobra 2015, Iglesias Gutiérrez in Rion Bea (C-352/14 in C-353/14, EU:C:2015:691, točka 28), da odobritev s strani Komisije temelji na vseh dejanskih okoliščinah, ki jih predstavi zadevna država članica bodisi v priglasitvi bodisi v svojih zavezah, tako da bi ta država članica, če bi se oddaljila od teh dejanskih okoliščin, izvajala ukrep, ki je dejansko drugačen od tistega, ki ga je odobrila Komisija in ki torej ne bi bil več zajet s to odobritvijo. Ker pa Komisija nadzoruje državne pomoči kot organ, pristojen za konkurenco, naj iz tega ne bi izhajalo, da je treba vsakogar, ki ima kakršne koli pomisleke glede ene od teh dejanskih okoliščin, šteti za „zainteresirano stranko“ v smislu člena 1(h) Uredbe 2015/1589.
- 34 Tretjič, Splošno sodišče naj bi napačno navedlo, da so priglašeni ukrepi pomoči in zaveze italijanskih organov, ki so bili predmet presoje Komisije, „neločljivo povezani, saj zadnjenavedene pogojujejo razglasitev združljivosti“. Ta trditev naj bi bila v protislovju s točkama 99 in 100 sodbe z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi (C-526/14, EU:C:2016:570), iz katerih naj bi izhajalo, da čeprav skladnost ukrepa državne pomoči s točkami od 40 do 46 Sporočila o bančništvu zadostuje za to, da Komisija ta ukrep razglasi za združljiv z notranjim trgom, za to ni potrebna. Italijanska republika naj se torej ne bi bila dolžna zavezati, da bo sprejela ukrepe porazdelitve bremena, predvidene v tem sporočilu.

- 35 Četrtrič, Splošno sodišče naj bi napačno razsodilo, da ker je bilo s spornim sklepom dovoljeno izvajanje ukrepov pomoči, „hkrati pa so te zaveze postale zavezujoče“, vsi ti elementi nujno vplivajo na položaj A. Braescha in drugih, saj lahko ti branijo svoje interese le tako, da predlagajo razglasitev ničnosti tega sklepa v celoti. Z navedenim sklepom naj namreč zaveze italijanskih organov nikakor ne bi postale zavezujoče. Ta sklep naj bi bil sprejet na podlagi člena 4(3) Uredbe 2015/1589, in sicer na podlagi zavez, ki so jih ti organi prostovoljno sprejeli, vključno z ukrepi porazdelitve bremena. Ker sporni sklep ni „pogojni sklep“ v smislu člena 9(4) te uredbe, naj z njim državi članici ali tretjim osebam ne bi bili naloženi niti ne bi mogli biti naloženi pogoji.
- 36 A. Braesch in drugi trdijo, da Komisija ni dokazala, da je Splošno sodišče pri razlagi člena 1(h) Uredbe 2015/1589 napačno uporabilo pravo.
- 37 Najprej, trditev, da se za opredelitev kot „zainteresirana stranka“ v sodni praksi Sodišča zahteva škodljiv vpliv pomoči na zadevno osebo v zvezi s konkurenco, naj ne bi bila utemeljena. Natančneje, Sodišče naj bi v sodbah z dne 9. julija 2009, 3F/Komisija (C-319/07 P, EU:C:2009:435), in z dne 24. maja 2011, Komisija/Kronoply in Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341), štelo, da so bile tožeče stranke zainteresirane stranke glede na obstoj škodljivega vpliva pomoči nanje. V obrazložitvi Sodišča naj ne bi bilo nikjer navedeno, da bi se moral ta vpliv nanašati na konkurenčni položaj teh strank na trgu.
- 38 Dalje, trditev, da je v členu 1(h) Uredbe 2015/1589 pojem „zainteresirane stranke“ omejen na subjekte, ki so v konkurenčnem položaju s prejemnikom pomoči, naj prav tako ne bi bila utemeljena. Po eni strani naj bi ta določba podjetju, ki ni v konkurenčnem razmerju s prejemnikom pomoči, izrecno omogočala, da se šteje za zainteresirano stranko, kadar bi lahko dodelitev pomoči vplivala na njegove interese. Po drugi strani naj bi bile v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča, ki je potrjena zlasti s sodbo z dne 13. junija 2019, Copebi (C-505/18, EU:C:2019:500, točka 34), kategorije na seznamu iz tega člena navedene zgolj primeroma in pojem „zainteresirana stranka“ naj bi presegal prejemnika pomoči ali njegove konkurente, saj naj bi zajemal nedoločeno število naslovnikov, vključno z vsemi osebami, na katerih interese vpliva dodelitev pomoči.
- 39 Nazadnje, kar zadeva splošno sistematiko in cilje nadzora državnih pomoči, naj sodba z dne 6. novembra 2018, Scuola Elementare Maria Montessori/Komisija, Komisija/Scuola Elementare Maria Montessori in Komisija/Ferracci (od C-622/16 P do C-624/16 P, EU:C:2018:873, točke 43, 46 in 47), ne bi bila upoštevana, ker naj bi se nanašala na pogoj, da se mora na avtorja tožbe, vložene zoper akt, ta akt neposredno nanašati v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU, ne pa na pojem „zainteresirana stranka“ v smislu člena 1(h) Uredbe 2015/1589. Sodba z dne 22. septembra 2020, Avstrija/Komisija (C-594/18 P, EU:C:2020:742), naj prav tako ne bi bila upoštevana, ker naj se v njej ne bi obravnavala razlaga pojma „zainteresirana stranka“. Vsekakor naj bi navedena sodba potrjevala, da ima Komisija pooblastila, ki ji omogočajo, da preuči ne le vpliv ukrepa v zvezi s konkurenco, ampak tudi zakonitost tega ukrepa v celoti, in da lahko upošteva različne vidike, ki nimajo nobene zveze s konkurenco. Tako naj bi Komisija v spornem sklepu presojala združljivost zadevnih ukrepov z Direktivo 2014/59.
- 40 Trditve, da sporni sklep na A. Braescha in druge vpliva le v ekonomskem smislu in da ti navajajo le pomisleke, ki niso povezani s konkurenco, naj ne bi bile resnične. Dodelitev zadevnih pomoči naj bi namreč posebej vplivala na njihov pravni položaj, saj naj bi s tem sklepom razveljavitev njihovih instrumentov FRESH za Italijansko republiko in banko BMPS postala zavezujoča. Poleg tega naj bi

bili A. Braesch in drugi posebej ciljani z ukrepi porazdelitve bremena, ki naj bi bili del zavez in naj bi pomenili, kot je razvidno iz točk od 101 do 110 obrazložitve spornega sklepa, pogoj za združljivost pomoči z notranjim trgov v skladu s Sporočilom o bančništvu.

- 41 Splošno sodišče naj torej s tem, da je iz razlogov, navedenih v točki 40 izpodbijane sodbe, presodilo, da je A. Braescha in druge mogoče opredeliti za „zainteresirane stranke“ ali „zadevne stranke“ v smislu člena 1(h) Uredbe 2015/1589 oziroma člena 108(2) PDEU, saj naj bi lahko zadevni ukrepi državne pomoči, kot so bili priglašeni in razglašeni za združljive z notranjim trgov v spornem sklepu, konkretno vplivali na njihov položaj, ne bi napačno uporabilo prava.
- 42 Razveljavitev instrumentov FRESH naj namreč ne bi izhajala iz tega, da so italijanski organi sprejeli uredbo-zakon 237/2016. Ta uredba-zakon, v kateri so posebej naštetih instrumenti kapitala banke BMPS, za katere velja porazdelitev bremena, naj ne bi vsebovala nobenega sklicevanja na instrumente FRESH. Iz elektronskega sporočila, ki ga je banka BMPS 19. septembra 2017 poslala A. Braeschu in drugim, naj bi bilo poleg tega razvidno, da je Komisija zahtevala, naj se ukrepi, ki so jih sprejeli italijanski organi, uporabijo za pogodbe FRESH, kar naj bi dokazovalo, da se na podlagi italijanskega prava ti ukrepi niso uporabljali za te pogodbe in da se zanje ne bi uporabljali brez posredovanja te institucije, ki je sama menila, da je treba navedene ukrepe uporabiti na podlagi načrta prestrukturiranja, ki je s spornim sklepom postal zavezujoč.
- 43 V zvezi s tem naj ne bi bilo pomembno, da bi italijanski organi, če bi se odločili, da bodo banko BMPS prestrukturirali brez državne pomoči, vseeno lahko naložili ukrepe porazdelitve bremena, vključno z razveljavitvijo pogodb FRESH, da bi zmanjšali kapitalski primanjkljaj banke BMPS. To namreč ne spremeni dejstva, da je bila banka BMPS dejansko prestrukturirana z državnimi pomočmi in da so bile uredbe, s katerimi so bili določeni ukrepi porazdelitve bremena, sprejete na podlagi Sporočila o bančništvu, kar naj bi potrjevalo neločljivo povezavo med pomočmi in ukrepi porazdelitve bremena.
- 44 Komisija naj ne bi pojasnila, zakaj je ugotovitev Splošnega sodišča v točki 40 izpodbijane sodbe, in sicer da bi zadevni ukrepi pomoči, kakršni so bili priglašeni in razglašeni za združljive z notranjim trgov v spornem sklepu, lahko konkretno vplivali na položaj A. Braescha in drugih, neprimerna ob upoštevanju razlogov, ki jih je Splošno sodišče navedlo v tej sodbi.
- 45 Prvič, dejstvo, da A. Braesch in drugi ne izpodbijajo združljivosti zadevnih ukrepov pomoči z notranjim trgov, naj ne bi dokazovalo, da ti ukrepi ne morejo vplivati na njihov položaj v zvezi s konkurenco, ampak naj bi le odražalo sodno prakso Sodišča, na katero je bilo opozorjeno zlasti v sodbi z dne 24. maja 2011, Komisija/Kronoply in Kronotex (C-83/09 P, EU:C:2011:341, točka 59), v skladu s katero imajo osebe status zainteresiranih strank, kadar so kršene njihove procesne pravice, ne da bi se zahtevalo, da se morajo sklicevati tudi na vprašanja v zvezi z združljivostjo pomoči z notranjim trgov.
- 46 Drugič, iz nobenega odlomka izpodbijane sodbe naj ne bi bilo razvidno, da je treba vsako osebo, ki ima kakršne koli pomisleke glede katere od dejanskih okoliščin, predstavljenih v priglasitvi ali zavezah, šteti za zainteresirano stranko. Splošno sodišče naj bi v točki 41 navedene sodbe navedlo, da je dejstvo, da bi zadevni ukrepi pomoči, kot so bili priglašeni in v spornem sklepu razglašeni za združljive z notranjim trgov, lahko konkretno vplivali na položaj A. Braescha in drugih, tisto, ki upravičuje njihovo opredelitev za „zainteresirane stranke“.

- 47 Tretjič, ne bi naj bilo res, da se italijanski organi niso bili dolžni zavezati, da bodo sprejeli ukrepe porazdelitve bremena, predvidene v Sporočilu o bančništvu, in da je zato Splošno sodišče napačno ugotovilo, da se je s temi zavezami pogojevala razglasitev združljivosti pomoči, dodeljene banki BMPS, z notranjim trgov. Komisija naj bi namreč sama priznala zavezujočo naravo teh ukrepov, ko je navedla, da bo država članica, če se bo oddaljila od dejanskih okoliščin, predloženih tej instituciji, izvajala ukrep, ki bo dejansko drugačen od odobrenega in ki ne bo zajet z odobritvijo navedene institucije. Sodišče naj v točki 100 sodbe z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi (C-526/14, EU:C:2016:570), ne bi razsodilo drugače, ko je ugotovilo, da mora zadevna država članica, čeprav ji na podlagi Sporočila o bančništvu ni treba naložiti ukrepov porazdelitve bremena, te ukrepe vseeno naložiti, da se pomoč šteje za združljivo z notranjim trgov. Vsekakor naj bi bili v obravnavani zadevi taki ukrepi, ki naj bi bili del zavez italijanskih organov, predhodni pogoj za združljivost pomoči z notranjim trgov, kot naj bi bilo razvidno iz točk od 101 do 110 obrazložitve spornega sklepa.
- 48 Četrtrič, trditev, da Komisija zavez, ki so jih ponudili države članice in prejemniki, ne more spremeniti v pogoje za odobritev pomoči, naj bi Sodišče že zavrnilo v sodbi z dne 3. aprila 2014, Komisija/Nizozemska in ING Groep (C-224/12 P, EU:C:2014:213, točki 80 in 81), v kateri je razsodilo, da lahko Komisija zaveze, ki so jih sprejele države članice, v bistvu določi kot pogoj, da se pomoč lahko šteje za združljivo z notranjim trgov.

Presoja Sodišča

- 49 Komisija s to pritožbo Splošnemu sodišču v bistvu očita napačno uporabo prava, ker je v točkah od 35 do 41 in 58 izpodbijane sodbe razsodilo, da imajo A. Braesch in drugi procesno upravičenje, da s tožbo, vloženo na podlagi člena 263 PDEU, predlagajo razglasitev ničnosti spornega sklepa, s katerim je ta institucija ugotovila, da so zadevne pomoči, ki jih je Italijanska republika priglasila na podlagi člena 108(3) PDEU, „državne pomoči“ v smislu člena 107(1) PDEU, ki so na podlagi člena 107(3)(b) PDEU združljive z notranjim trgov.
- 50 Ker je bil ta sklep naslovljen na to državo članico, in ne na A. Braescha in druge, je treba opozoriti, da člen 263, četrti odstavek, PDEU določa dva primera, v katerih se fizični ali pravni osebi prizna procesno upravičenje za vložitev tožbe zoper akt Unije, ki ni naslovljen nanjo. Na eni strani je takšno tožbo mogoče vložiti, če se ta akt nanjo neposredno in posamično nanaša. Na drugi strani lahko ta oseba vloži tožbo zoper predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov, če se ta predpis nanjo neposredno nanaša (sodba z dne 30. junija 2022, Danske Slagtermestre/Komisija, C-99/21 P, EU:C:2022:510, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 51 Glede vprašanja, ali se sporni sklep na A. Braescha in druge neposredno in posamično nanaša v smislu te določbe, ki je edino vprašanje, ki ga je Splošno sodišče preučilo v izpodbijani sodbi, je iz ustaljene sodne prakse Sodišča razvidno, da subjekti, ki niso naslovniki sklepa, lahko trdijo, da se ta nanje posamično nanaša, le če ta sklep nanje vpliva zaradi nekaterih njihovih posebnih značilnosti ali zaradi dejanskega položaja, ki jih razločuje od vseh drugih oseb, in jih zato individualizira podobno kot naslovnika (glej zlasti sodbi z dne 15. julija 1963, Plaumann/Komisija, 25/62, EU:C:1963:17, str. 223, in z dne 15. julija 2021, Deutsche Lufthansa/Komisija, C-453/19 P, EU:C:2021:608, točka 33).
- 52 Ker se je prvostopenjska tožba nanašala na sklep, ki ga je Komisija sprejela na področju državnih pomoči, je treba prav tako opozoriti, da je treba v okviru postopka nadzora nad državnimi pomočmi iz člena 108 PDEU razlikovati med, prvič, fazo predhodne preučitve pomoči, ki je določena v odstavku 3 tega člena, katere edini cilj je omogočiti Komisiji, da si oblikuje prvo mnenje

o delni ali popolni združljivosti zadevne pomoči z notranjim trgov, in drugič, fazo preiskave iz odstavka 2 istega člena. Zgolj v okviru zadnjenavedene faze, katere namen je Komisiji omogočiti, da se v celoti seznanijo z vsemi podatki zadeve, Pogodba določa obveznost te institucije, da pozove zadevne stranke k predložitvi pripomb (glej zlasti sodbi z dne 17. septembra 2015, *Mory in drugi/Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, točka 94, in z dne 15. julija 2021, *Deutsche Lufthansa/Komisija*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, točka 35).

- 53 Iz tega izhaja, kot je Splošno sodišče pravilno opozorilo v točki 59 izpodbijane sodbe, da kadar Komisija, ne da bi uvedla formalni postopek preiskave iz odstavka 2 člena 108 PDEU, s sklepom, sprejetim na podlagi odstavka 3 istega člena, ugotovi, da je pomoč združljiva z notranjim trgov, lahko osebe, ki so upravičene do teh postopkovnih jamstev, spoštovanje teh jamstev uveljavljajo le, če imajo možnost, da ta sklep izpodbijajo pred sodiščem Unije. Iz teh razlogov je tožba za razglasitev ničnosti takega sklepa, ki jo vložijo zadevna stranka v smislu člena 108(2) PDEU, dopustna, kadar želi avtor te tožbe z njeno vložitvijo zavarovati procesne pravice, ki jih ima na podlagi zadnjenavedene določbe (glej zlasti sodbe z dne 19. maja 1993, *Cook/Komisija*, C-198/91, EU:C:1993:197, točke od 23 do 26; z dne 15. junija 1993, *Matra/Komisija*, C-225/91, EU:C:1993:239, točke od 17 do 19, in z dne 15. julija 2021, *Deutsche Lufthansa/Komisija*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, točka 36).
- 54 Če pa tožeča stranka izpodbija utemeljenost sklepa o presoji pomoči, ki je bil sprejet na podlagi odstavka 3 člena 108 PDEU ali ob koncu formalnega postopka preiskave, zgolj to, da jo je mogoče šteti za zadevno stranko v smislu odstavka 2 tega člena, ne zadostuje za dopustnost tožbe. Ta tožeča stranka mora zato dokazati, da ima poseben status v smislu sodne prakse, na katero je opozorjeno v točki 51 te sodbe. To velja zlasti takrat, kadar pomoč, ki je predmet zadevnega sklepa, bistveno vpliva na položaj tožeče stranke na trgu (glej zlasti sodbi z dne 17. septembra 2015, *Mory in drugi/Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, točka 95, in z dne 15. julija 2021, *Deutsche Lufthansa/Komisija*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, točka 37).
- 55 V obravnavani zadevi ni sporno, da je bil sporni sklep sprejet ob koncu faze predhodne preučitve iz člena 108(3) PDEU, kot se nanjo nanaša člen 4(3) Uredbe 2015/1589, in torej ne da bi bil začel formalni postopek preiskave iz člena 108(2) PDEU, kot se nanj nanaša člen 4(4) te uredbe. Kot pa je Splošno sodišče navedlo v točkah 32 in 60 izpodbijane sodbe, ni sporno niti to, da so A. Braesch in drugi s petim tožbenim razlogom, ki so ga uveljavljali pred Splošnim sodiščem za razglasitev ničnosti tega sklepa, zatrjevali kršitev procesnih pravic, ki naj bi jih imeli na podlagi člena 108(2) PDEU in člena 6(1) navedene uredbe.
- 56 V teh okoliščinah je Splošno sodišče pri ugotavljanju, ali se sporni sklep na A. Braescha in druge neposredno in posamično nanaša v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU, pravilno preučilo, ali imajo ti status „zadevnih strank“ v smislu člena 108(2) PDEU. Kot je namreč razvidno iz sodne prakse, na katero je opozorjeno v točki 53 te sodbe, tožeča stranka s takim statusom izpolnjuje ta merila in torej lahko vložijo ničnostno tožbo zoper tak sklep zaradi varstva svojih procesnih pravic.
- 57 Vendar je treba ugotoviti, da je Splošno sodišče v točkah 37, 40, 41 in 58 izpodbijane sodbe s tem, da je razsodilo, da A. Braesch in drugi v obravnavani zadevi ta status imajo, napačno uporabilo pravo.
- 58 V zvezi s tem je treba spomniti, da je zakonodajalec Unije opredelitev pojma „zadevna stranka“, kot izhaja iz sodne prakse Sodišča, kodificiral v členu 1(h) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [108 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 1, str. 339), ki ga je nadomestil člen 1(h) Uredbe 2015/1589.

V zadnjenavedeni določbi je analogen pojem „zainteresirana stranka“ opredeljen kot „kater[a] koli držav[a] članic[a] in kater[a] koli oseb[a], podjetje ali združenje podjetij, na katerih interese bi lahko dodelitev pomoči vplivala, predvsem upravičen[ec] pomoči, konkurenčna podjetja in poklicna združenja“ (glej v tem smislu sodbo z dne 2. septembra 2021, *Ja zum Nürburgring/Komisija*, C-647/19 P, EU:C:2021:666, točka 56 in navedena sodna praksa).

- 59 Čprav pojem „zainteresirana stranka“, ki je opredeljen v zadnjenavedeni določbi, tako vključuje zlasti konkurenčna podjetja prejemnika pomoči (glej v tem smislu zlasti sodbi z dne 3. septembra 2020, *Vereniging tot Behoud van Natuurmonumenten in Nederland in drugi/Komisija*, C-817/18 P, EU:C:2020:637, točka 50, in z dne 15. julija 2021, *Deutsche Lufthansa/Komisija*, C-453/19 P, EU:C:2021:608, točka 36), se ta pojem, kot je Splošno sodišče pravilno navedlo v točki 35 izpodbijane sodbe, kljub vsemu nanaša na nedoločeno število naslovnikov (glej v tem smislu sodbi z dne 24. maja 2011, *Komisija/Kronoply in Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, točka 63, in z dne 7. aprila 2022, *Solar Ileias Bompaina/Komisija*, C-429/20 P, EU:C:2022:282, točka 34).
- 60 Tako je iz sodne prakse Sodišča razvidno, da je podjetje, ki ni neposredni konkurent prejemnika pomoči, vseeno mogoče opredeliti za „zainteresirano stranko“ v smislu člena 1(h) Uredbe 2015/1589, če to trdi, da dodelitev pomoči lahko vpliva na njegove interese, za kar se zahteva, da to podjetje pravno zadostno dokaže, da bi lahko pomoč konkretno vplivala na njegov položaj (glej v tem smislu zlasti sodbi z dne 24. maja 2011, *Komisija/Kronoply in Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, točki 64 in 65, ter z dne 7. aprila 2022, *Solar Ileias Bompaina/Komisija*, C-429/20 P, EU:C:2022:282, točka 35). Zato se za status „zainteresirane stranke“ ne zahteva nujno konkurenčno razmerje (sodba z dne 2. septembra 2021, *Ja zum Nürburgring/Komisija*, C-647/19 P, EU:C:2021:666, točka 58).
- 61 Splošno sodišče je po tem, ko je v točki 36 izpodbijane sodbe v bistvu opozorilo na to sodno prakso, v točkah od 37 do 41 in 58 navedene sodbe razsodilo, da so A. Braesch in drugi pravno zadostno dokazali, da bi dodelitev zadevnih pomoči in zato sprejetje spornega sklepa „lahko“ imela, kot je navedeno v točkah 37 in 41 navedene sodbe, in celo da „imata“, kot je navedeno v točki 58 iste sodbe, konkreten vpliv na njihov položaj, tako da jih je treba opredeliti za „zainteresirane stranke“ v smislu člena 1(h) Uredbe 2015/1589.
- 62 Splošno sodišče je do te ugotovitve prišlo tako, da je v točki 39 izpodbijane sodbe navedlo, da po mnenju A. Braescha in drugih del spornega sklepa, ki se nanaša na ukrepe porazdelitve bremena, vpliva na njihove interese, ker načrt prestrukturiranja, kot ga je odobrila Komisija, določa možnost razveljavitve pogodb FRESH, kar se je pozneje zgodilo v njihovo škodo, in da je zaradi medsebojne odvisnosti različnih pogodbenih povezav, na katerih temeljijo instrumenti FRESH, dolgoročna gospodarska škoda glede na izgube plačila kuponov, povezanih z obveznicami FRESH, ki jih imajo, bistvena.
- 63 V zvezi s tem je Splošno sodišče v točki 40 izpodbijane sodbe podrobneje navedlo, da ni upoštevno, da A. Braesch in drugi ne izpodbijajo same združljivosti zadevnih državnih pomoči z notranjim trgov v smislu člena 107(3)(b) PDEU, ker so zaveze italijanskih organov glede načrta prestrukturiranja in ukrepov porazdelitve bremena sestavni del priglašeni pomoči, tako da se sporni sklep nanaša na te pomoči in te zaveze kot celoto. V skladu z navedbami Splošnega sodišča, ker so navedene pomoči in zaveze, ki jih je Komisija preučila, neločljivo povezane – saj, prvič, se s temi zavezami pogojuje razglasitev zadevnih pomoči za združljive in, drugič, je bilo

s spornim sklepom izvajanje teh pomoči dovoljeno, pri čemer so navedene zadeve postale zavezujoče – vsi ti elementi nujno vplivajo na položaj A. Braescha in drugih, tako da lahko te tožeče stranke svoje interese branijo le tako, da predlagajo razglasitev ničnosti tega sklepa v celoti.

- 64 Spomniti je treba, da člen 4(3) te uredbe določa, da če Komisija po fazi predhodne preučitve, uvedene s členom 108(3) PDEU, ugotovi, da priglašeni ukrep pomeni „državno pomoč“ v smislu člena 107(1) PDEU, glede katere ne obstajajo dvomi o njeni združljivosti z notranjim trgov, sprejme sklep o nenasprotovanju, s katerim razglasi, da je na podlagi določb člena 107(3) PDEU ta ukrep združljiv z notranjim trgov.
- 65 V obravnavani zadevi – kot je razvidno iz izpodbijane sodbe, zlasti iz njenih točk od 8 do 12 in 14 – je Komisija v spornem sklepu ob koncu faze predhodne preučitve menila, da so bili načrt prestrukturiranja in zaveze, ki jih je predložila Italijanska republika, primerni za ponovno vzpostavitev dolgoročne sposobnosti preživetja banke BMPS ter da je z ukrepi porazdelitve bremena za imetnike delnic in podrejenih instrumentov, ki so določeni v tem načrtu in teh zavezah, v skladu s Sporočilom o bančništvu znesek zadevnih pomoči, ki jih je priglasila ta država članica, omejen na minimum, zato je štela, da so te pomoči „državne pomoči“ v smislu člena 107(1) PDEU, ki jih je mogoče šteti za združljive z notranjim trgov iz razlogov finančne stabilnosti na podlagi člena 107(3)(b) PDEU.
- 66 Najprej je treba navesti, da A. Braesch in drugi s tožbo na prvi stopnji, kot so to večkrat potrdili na obravnavi pred Sodiščem in kot je razvidno že iz točke 62 te sodbe, ne izpodbijajo niti narave „državne pomoči“ zadevnih pomoči niti njihove združljivosti z notranjim trgov, ampak, kot je razvidno iz točk od 28 do 32 izpodbijane sodbe, izpodbijajo le to, da je del ukrepov porazdelitve bremena, ki jih je priglasila Italijanska republika ter ki so vsebovani v načrtu prestrukturiranja, opisanem v tem sklepu, in se odražajo v zavezah iz priloge k temu sklepu, skladen s pravom Unije, zlasti z Direktivo 2014/59, Uredbo št. 806/2014, lastninsko pravico iz člena 47 Listine in več splošnimi načeli prava Unije.
- 67 V zvezi s tem ni sporno, da ukrepi porazdelitve bremena, na katere se nanaša sporni sklep, določajo, kot izhaja iz točk 39 in 58 izpodbijane sodbe ter ne da bi Komisija to izpodbijala, možnost razveljavitve pogodb FRESH, sklenjenih med banko BMPS in družbo JPM iz naslova pretvorbe podrejenih instrumentov družbe BMPS v lastniški kapital.
- 68 Vendar je Splošno sodišče s tem, da je v točkah 37, 40, 41 in 58 izpodbijane sodbe razsodilo, da ta vpliv na interese podrejenih upnikov banke BMPS izhaja iz zadevnih državnih pomoči in torej iz spornega sklepa, ker so ukrepi porazdelitve bremena, na katere se ta sklep nanaša, enako kot načrt prestrukturiranja in zaveze, ki so jih predložili italijanski organi, sestavni del priglašениh pomoči, tako da je Komisija s tem sklepom navedenim ukrepom dala zavezujočo naravo, kršilo pravila prava Unije, ki urejajo obseg navedenega sklepa, in je s tem napačno uporabilo pravo, zaradi česar je ta sodba nezakonita.
- 69 Res je, da je Sodišče v bistvu že razsodilo, da če priglašeni ukrep pomoči na predlog zadevne države članice vključuje zaveze, ki jih je ta sprejela, je treba za namene preveritve, ali se odobritev izvajanja takega ukrepa pomoči, ki jo je Komisija dala ob koncu faze predhodne preučitve, še vedno uporablja v okoliščinah, v katerih se zatrjuje, da ta država članica teh zavez ni spoštovala, šteti, da so te zaveze sestavni del odobrenega ukrepa, saj jih je ta institucija upoštevala v okviru presoje združljivosti zadevnih državnih pomoči z notranjim trgov, tako da je ta odobritev veljavna le, če so te zahteve spoštovane (glej v tem smislu sodbo z dne 15. oktobra 2015, Iglesias Gutiérrez in Rion Bea, C-352/14 in C-353/14, EU:C:2015:691, točka 28).

- 70 Vendar pa iz tega ne izhaja, da je treba za take zaveze šteti, da jih kot take nalaga Komisija in da je njihove morebitne škodljive učinke na tretje osebe mogoče pripisati sklepu, ki ga je sprejela ta institucija.
- 71 S spornim sklepom, ki je bil sprejet ob koncu faze predhodne preučitve na podlagi člena 108(3) PDEU in člena 4(3) Uredbe 2015/1589, Komisija namreč za namene presoje, ali obstajajo dvomi glede združljivosti zadevnih državnih pomoči z notranjim trgov, Italijanski republiki ni naložila elementov iz načrta prestrukturiranja in zavez, ki jih je predložila ta država članica, ki so med drugim vključevali ukrepe porazdelitve bremena za imetnike delnic in podrejenih vrednostnih papirjev.
- 72 V zvezi s tem je treba poudariti, da Komisija, kot je razvidno že iz točk od 52 do 54 in 64 te sodbe, s sklepom, kot je sporni sklep, zadevni državi članici ne more ničesar naložiti ali prepovedati, ampak lahko s sklepom o nenasprotovanju zgolj odobri načrt pomoči, kot ga je priglasila ta država članica, tako da to pomoč razglasi za združljivo z notranjim trgov. Kadar pa Komisija dvomi o združljivosti priglašene pomoči z notranjim trgov, mora začeti formalni postopek preiskave, ki je določen v členu 108(2) PDEU in na katerega se nanaša člen 4(4) Uredbe 2015/1589.
- 73 Tako je treba v obravnavani zadevi ugotoviti, da je Komisija s spornim sklepom Italijanski republiki zgolj dovolila izvajanje zadevnih državnih pomoči, tako da je upoštevala dejanski okvir, ki ga je ta država članica predhodno opredelila v načrtu prestrukturiranja, in zaveze, ki jih je ta priglasila na podlagi člena 108(3) PDEU, da bi odpravila vsakršen dvom o združljivosti teh pomoči z notranjim trgov v smislu člena 107(3)(b) PDEU.
- 74 Italijanska republika je torej morala preveriti, ali bo lahko spoštovala zaveze, zajete v odobritvi, ki je bila dana s tem sklepom. Na tej podlagi se je morala zlasti prepričati, da so te zaveze skladne z njeno upoštevno nacionalno zakonodajo in upoštevni pravom Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 15. oktobra 2015, Iglesias Gutiérrez in Rion Bea, C-352/14 in C-353/14, EU:C:2015:691, točka 29).
- 75 Zato je treba sporni sklep opredeliti kot sklep, v katerem so upoštevane zaveze, ki jih je zadevna država članica prostovoljno sprejela v fazi priglasitve zadevne državne pomoči (glej v tem smislu sodbo z dne 13. junija 2013, Ryanair/Komisija, C-287/12 P, neobjavljena, EU:C:2013:395, točka 67). Tudi ob predpostavki, da je Komisija, kot trdijo A. Braesch in drugi, italijanske organe prisilila k vključitvi pogodb FRESH v predlagane ukrepe, je taka vključitev vsekakor povezana z zavezami, ki jih je sprejela Italijanska republika in jih ni naložila Komisija v spornem sklepu.
- 76 Komisija je torej v pritožbi in na obravnavi pred Sodiščem pravilno poudarila, da je treba sklep o odobritvi državne pomoči kot združljive z notranjim trgov ob koncu faze predhodne preučitve, kot je sporni sklep, s katerim Komisija ne ugovarja taki pomoči, razlikovati od „pogojnega sklepa“ v smislu člena 9(4) Uredbe 2015/1589, ki se sprejme ob koncu formalnega postopka preiskave in s katerim Komisija v svojem sklepu o odobritvi državne pomoči sama določi pogoje, ki ji omogočijo, da prizna združljivost z notranjim trgov, in obveznosti, ki ji omogočijo nadzor nad spoštovanjem tega sklepa (glej v tem smislu sodbo z dne 13. junija 2013, Ryanair/Komisija, C-287/12 P, neobjavljena, EU:C:2013:395, točka 67).
- 77 Zato ni mogoče šteti, da so bili ukrepi porazdelitve bremena, ki jih je v obravnavani zadevi priglasila Italijanska republika v okviru postopka predhodne preučitve, naloženi s samim spornim sklepom, ampak ti ukrepi izhajajo izključno iz aktov, ki jih je sprejela ta država članica.

- 78 Tako po eni strani navedeni državi članici ni nič preprečevalo, da bi priglasila načrt prestrukturiranja in zaveze, ki bi vsebovali drugačne ukrepe, bi pa lahko prišlo do tega, da bi morala Komisija v tem primeru uvesti formalni postopek preiskave, ki je določen v členu 108(2) PDEU in na katerega se nanaša člen 4(4) Uredbe 2015/1589 (glej v tem smislu sodbo z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točki 43 in 44).
- 79 Po drugi strani je s spornim sklepom Italijanski republiki sicer dovoljeno, da izplača priglašene pomoči, ne da bi bila k temu zavezana (glej zlasti sodbo z dne 20. maja 2010, Todaro Nunziatina & C., C-138/09, EU:C:2010:291, točki 52 in 53, ter sklep z dne 30. maja 2018, Yanchev, C-481/17, neobjavljen, EU:C:2018:352, točki 22 in 23), vendar ta sklep ne pomeni pravnega naslova, na podlagi katerega bi bilo mogoče banki BMPS prepovedati izplačilo kuponov imetnikom obveznic FRESH, saj taka prepoved ne bi izvirala iz tega sklepa, ampak iz italijanskega prava.
- 80 Iz tega izhaja, da v nasprotju s tem, kar je razsodilo Splošno sodišče, ukrepov porazdelitve bremena iz spornega sklepa ni naložila ali jim dala zavezujočo naravo Komisija v tem sklepu, ampak so to povsem nacionalni ukrepi, ki jih je Italijanska republika na podlagi člena 108(3) PDEU priglasila v okviru lastne odgovornosti in ki jih je Komisija upoštevala kot dejanski element za presojo, ali je bilo mogoče zadevne državne pomoči ob neobstoju kakršnega koli dvoma v zvezi s tem ob koncu faze predhodne preučitve razglasiti za združljive z notranjim trgom.
- 81 Zato razveljavitve pogodb FRESH, za katero A. Braesch in drugi trdijo, da lahko pri njih kot imetnikih obveznic FRESH povzroči znatno gospodarsko škodo, ni mogoče šteti za zavezujoč učinek spornega sklepa, ker ta razveljavitev ne izhaja iz izvajanja zadevnih pomoči kot takih. Nasprotno, izhaja iz ukrepov - sicer resda dejansko povezanih, vendar pravno ločenih - ki jih je sprejela država članica, ki je te pomoči priglasila Komisiji. Okoliščina, da je ta država članica te ukrepe sprejela zlasti zato, da bi od Komisije pridobila sklep o odobritvi navedenih pomoči, in da so ti ukrepi predmet zavez, ki so bile upošteevane v takem sklepu te institucije, v zvezi s tem ni upošteevna.
- 82 Te ugotovitve s trditvami, ki so jih A. Braesch in drugi navedli v utemeljitev tožbe, ni mogoče ovreči.
- 83 Na prvem mestu, kar zadeva njihove trditve v zvezi s posledicami kršitve ukrepov porazdelitve bremena, na katere se nanaša sporni sklep, je res, kot je razvidno iz točke 69 te sodbe, da odobritev izvajanja zadevnih državnih pomoči, ki jo je Komisija dala v tem sklepu, velja le, če se spoštujejo vsi elementi, ki jih je ta institucija v navedenem sklepu upoštevala pri presoji združljivosti navedenih pomoči z notranjim trgom.
- 84 Tako bi to, da družba BMPS kakor koli ne bi spoštovala zavez Italijanske republike glede porazdelitve bremena, kar bi se zgodilo na primer ob plačilu kuponov imetnikom finančnih instrumentov, ki so zajeti s temi zavezami, povzročilo zlorabo zadevnih pomoči v smislu člena 108(2) PDEU v povezavi s členom 1(g) Uredbe 2015/1589. V takem primeru bi namreč prejemnik z uporabo teh pomoči kršil sklep, sprejet na podlagi člena 4(3) te uredbe, v smislu tega člena 1(g), ker bi tako izvajal drugačne pomoči od tistih, ki jih je Komisija odobrila v spornem sklepu (glej v tem smislu sodbo z dne 7. aprila 2022, Autonome Provinz Bozen, C-102/21 in C-103/21, EU:C:2022:272, točka 38).
- 85 Posledično bi lahko Komisija v skladu s členom 20 Uredbe 2015/1589 v zvezi s temi pomočmi uvedla formalni postopek preiskave, ki je določen v členu 108(2) PDEU in na katerega se nanaša člen 4(4) te uredbe, da bi Italijanski republiki naložila odpravo ali spremembo pomoči, ki so bile

zlorabljene, in po potrebi na podlagi člena 16(1) navedene uredbe, ki se v skladu s členom 20 te uredbe smiselno uporablja za ta postopek, odredila izterjavo nezakonito izplačanih zneskov pomoči.

- 86 Poleg tega bi bilo mogoče pomoči, ki bi se izvajale, ne da bi ustrezale tistim, ki so bile priglašene in ki jih je Komisija odobrila v spornem sklepu, šteti tudi za „nove pomoči“ v smislu člena 1(c) Uredbe 2015/1589 v povezavi s členom 1(b) te uredbe, ki bi bile, ker so bile dodeljene v nasprotju s členom 108(3), zadnji stavek, PDEU, „nezakonite pomoči“ v smislu člena 1(f) te uredbe, tako da bi lahko nacionalna sodišča prav tako odredila njihovo izterjavo (glej po analogiji sodbo z dne 5. marca 2019, Eesti Pagar, C-349/17, EU:C:2019:172, točke od 87 do 89).
- 87 Vendar če bi Italijanska republika tako morala izterjati zadevne pomoči, to ne bi bilo zato, ker bi bili ukrepi porazdelitve bremena iz priloge k spornemu sklepu določeni s tem sklepom, saj Komisija, kot je bilo navedeno v točki 71 te sodbe, v okviru faze predhodne preučitve nima take pristojnosti, ampak, kot izhaja iz točk 84 in 86 te sodbe, ker navedene pomoči ne bi več ustrezale ukrepom, ki jih je ta država članica priglasila na podlagi člena 108(3) PDEU, in ne bi bile več zajete z odobritvijo izvajanja, ki jo je Komisija v navedenem sklepu dala na podlagi člena 107(3)(b) PDEU.
- 88 Na drugem mestu, glede trditev A. Braescha in drugih, ki se nanašajo na Sporočilo o bančništvu in v skladu s katerimi naj bi to sporočilo v bistvu združljivost vsakršne pomoči, dodeljene bankam v okviru finančne krize, z notranjim trgom pogojevalo s sprejetjem ukrepov porazdelitve bremena, je treba ugotoviti, da je Komisija v točkah od 101 do 110 obrazložitve spornega sklepa resda, kot pravilno trdijo A. Braesch in drugi ter kot izhaja iz točke 12 izpodbijane sodbe, preučila skladnost zadevnih pomoči z določbami tega sporočila, in sicer da bi se prepričala, da je znesek teh pomoči omejen na potreben minimum, da bi se zmanjšalo izkrivljanje konkurence na notranjem trgu in bi se odpravilo moralno tveganje z zagotovitvijo, da delničarji in podrejeni upniki banke BMPS ustrezno, ob spoštovanju točk od 40 do 46 navedenega sporočila, prispevajo k stroškom prestrukturiranja z ustrezno porazdelitvijo bremena.
- 89 Italijanska republika je v obravnavani zadevi priglasila ukrepe porazdelitve bremena, da bi ji Komisija dovolila dodelitev zadevnih pomoči, zato je zadnjenavedena morala opraviti tako preučitev.
- 90 Ta institucija se namreč s sprejetjem pravil ravnanja – kot so ta iz Sporočila o bančništvu – zaradi določitve meril, na podlagi katerih namerava oceniti združljivost pomoči, ki jih načrtujejo države članice, z notranjim trgom, in s tem, da z njihovo objavo razglasi, da jih bo v prihodnje uporabljala v primerih, na katere se nanašajo, samoomeji pri izvrševanju diskrecijske pravice, ki ji jo v zvezi s tem daje člen 107(3)(b) PDEU, in načeloma od teh pravil ne more odstopiti, saj bi sicer lahko bila sankcionirana zaradi kršitve splošnih pravnih načel, kot sta enako obravnavanje ali varstvo legitimnih pričakovanj (glej v tem smislu sodbo z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točki 39 in 40 ter navedena sodna praksa).
- 91 Vendar – kot je Sodišče že razsodilo – čeprav je okoliščina, da državna pomoč določa ukrep porazdelitve bremena, ki izpolnjuje merila iz tega sporočila, zlasti iz njegove točke 44, načeloma zadosten pogoj za to, da Komisija to pomoč razglasi za združljivo z notranjim trgom, pa za to ni nujno potrebna (glej v tem smislu sodbo z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točka 99).

- 92 Komisija se je namreč s sprejetjem pravil ravnanja, ki so vsebovana v Sporočilu o bančništvu, samoomejila zgolj pri izvrševanju svoje diskrecijske pravice, tako da mora ta institucija, če ji država članica priglasi načrt državne pomoči, ki je v skladu s temi pravili, načeloma ta načrt odobriti. Vendar države članice ohranijo možnost, da Komisiji priglasi načrte državnih pomoči, ki ne izpolnjujejo meril iz tega sporočila, ta institucija pa lahko, kot izhaja iz točke 45 navedenega sporočila, v izjemnih okoliščinah take načrte odobri (glej v tem smislu sodbo z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točka 43).
- 93 Komisija se namreč s sprejetjem pravil ravnanja ne more odreči izvajanju diskrecijske pravice, ki jo ima na podlagi člena 107(3)(b) PDEU. Sprejetje sporočila, kot je Sporočilo o bančništvu, Komisije torej ne razbremeni obveznosti preverjanja posebnih izrednih okoliščin, ki jih v posameznem primeru uveljavlja neka država članica v okviru predloga neposredne uporabe te določbe, in obrazložitve zavrnitve takega predloga (sodba z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 94 Iz navedenega izhaja, da Sporočilo o bančništvu ne more ustvarjati avtonomnih obveznosti za države članice, ampak je omejeno na določitev pogojev, ki so namenjeni zagotovitvi, da so državne pomoči, dodeljene bankam v okviru finančne krize, združljive z notranjim trgov, in ki jih mora Komisija pri izvrševanju široke diskrecijske pravice, ki jo ima na podlagi člena 107(3)(b) PDEU, upoštevati. To sporočilo torej za države članice nima zavezujočega učinka in jim zlasti ne more nalagati, naj sprejmejo ukrepe porazdelitve bremena (glej v tem smislu sodbo z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točki 44, 45 in 70).
- 95 Zato država članica pred dodelitvijo kakršne koli državne pomoči ni zavezana bankam v težavah naložiti, da podrejene instrumente pretvorijo v lastniški kapital oziroma jih odpšejo ali da zagotovijo, da ti instrumenti v celoti prispevajo h kritju izgub. Vendar v takem primeru ne bo mogoče šteti, da je bila načrtovana državna pomoč omejena na najmanjšo potrebno, kot zahteva točka 15 Sporočila o bančništvu, država članica in banke, upravičene do načrtovanih državnih pomoči, pa torej tvegajo, da bo Komisija izdala sklep, v katerem bo navedene pomoči razglasila za nezdružljive z notranjim trgov (glej v tem smislu sodbo z dne 19. julija 2016, Kotnik in drugi, C-526/14, EU:C:2016:570, točka 100).
- 96 Na tretjem mestu, glede trditev A. Braescha in drugih, ki se nanašajo na obveznost Komisije, da preveri skladnost vseh ukrepov, ki jih je priglasi Italijanska republika, s pravom Unije, je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso postopek iz člena 108 PDEU ne sme nikoli privedi do izida, ki bi bil v nasprotju s posebnimi določbami Pogodbe (sodbe z dne 15. junija 1993, Matra/Komisija, C-225/91, EU:C:1993:239, točka 41; z dne 19. septembra 2000, Nemčija/Komisija, C-156/98, EU:C:2000:467, točka 78, in z dne 15. aprila 2008, Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, točka 50). Tako pomoči, ki kot taka ali zaradi nekaterih njenih podrobnih pravil krši predpise ali splošna načela prava Unije, ni mogoče razglasiti za združljivo z notranjim trgov (sodbi z dne 15. aprila 2008, Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, točka 50, in z dne 22. septembra 2020, Avstrija/Komisija, C-594/18 P, EU:C:2020:742, točka 44).
- 97 Kadar so namreč podrobna pravila pomoči tako neločljivo povezana s predmetom pomoči, da jih ni mogoče presojati ločeno, je treba njihov učinek na združljivost ali nezdružljivost pomoči kot celote nujno presojati po postopku iz člena 108 PDEU (glej v tem smislu sodbi z dne 22. marca 1977, Iannelli & Volpi, 74/76, EU:C:1977:51, točka 14, in z dne 15. junija 1993, Matra/Komisija, C-225/91, EU:C:1993:239, točka 41).

- 98 Tako je Sodišče razsodilo, da državne pomoči v korist gospodarske dejavnosti v sektorju jedrske energije, katere preučitev bi pokazala, da so z njo kršena pravila prava Unije na področju okolja, ni mogoče razglasiti za združljivo z notranjim trgov na podlagi člena 107(3)(c) PDEU (sodba z dne 22. septembra 2020, Avstrija/Komisija, C-594/18 P, EU:C:2020:742, točka 45). Gospodarska dejavnost, ki je bistvo projekta, ki se financira s pomočjo, je namreč neločljivo povezana z njenim predmetom, tako da se je morala Komisija v zadevi, v kateri je bila izdana navedena sodba, prepričati, da s projektom financiranja zadevne jedrske elektrarne niso bila kršena navedena pravila prava Unije.
- 99 Prav tako je Sodišče v okoliščinah, v katerih je država članica v bistvu spremenila pogoje, ki so določali identiteto oseb, ki so lahko upravičene do obstoječe sheme pomoči, zaradi česar naj bi bilo kršeno načelo enakega obravnavanja v razmerju do nekaterih gospodarskih subjektov, zavrnilo trditve, da taka kršitev načela enakega obravnavanja, ki izhaja iz te spremembe sheme pomoči, nikakor ne more povzročiti nezakonnosti odločbe Komisije o odobritvi te sheme, kakor je bila spremenjena (sodba z dne 15. aprila 2008, Nuova Agricast, C-390/06, EU:C:2008:224, točke od 49 do 52). Taka podrobna pravila, ki določajo pogoje za upravičenost do sheme pomoči, so namreč prav tako neločljivo povezana s pomočjo kot tako in torej spadajo med elemente, ki jih mora Komisija preučiti in po potrebi odobriti, tako da je odločba, ki jo sprejme Komisija in s katero je bila taka shema odobrena, nujno nezakonita, če se s takimi podrobnimi pravili kršijo splošna načela prava Unije.
- 100 Iz tega sledi, da Komisija v obravnavani zadevi državnih pomoči, ki jih je priglasila Italijanska republika, ni mogla razglasiti za združljive z notranjim trgov na podlagi člena 107(3)(b) PDEU, ne da bi se predhodno prepričala, da s temi pomočmi in dokapitalizacijo banke BMPS, ki naj bi bila s temi pomočmi financirana, poleg tega niso kršene druge upoštevne določbe ali splošna načela prava Unije.
- 101 Tako ni sporno, da je Komisija v spornem sklepu, kot je razvidno iz njegovih točk od 120 do 136 obrazložitve, preverila, ali so zadevne državne pomoči v skladu z Direktivo 2014/59, in je v točki 137 obrazložitve tega sklepa ugotovila, da te pomoči izpolnjujejo pogoje iz člena 32(4)(d) te direktive, med katerimi je njihova odobritev na podlagi členov 107 in 108 PDEU, da bi se zagotovilo, da oblike izredne javnofinančne pomoči kreditni instituciji ali investicijskemu podjetju iz tega člena 32(4)(d), ki so namenjene preprečevanju ali odpravljanju resnih motenj v gospodarstvu države članice in ohranjanju finančne stabilnosti, ne bodo sprožile postopka reševanja.
- 102 V okviru te analize je Komisija v točki 132 obrazložitve spornega sklepa ter tudi v točkah od 101 do 110 obrazložitve tega sklepa zlasti preverila, ali so ukrepi porazdelitve bremena, določeni v načrtu prestrukturiranja, ustrezni za omejitev zneska dodeljene pomoči na najnižji možni znesek, potreben za uresničitev cilja dokapitalizacije banke BMPS.
- 103 Komisiji pa ni bilo treba preveriti, ali se s to porazdelitvijo bremena, za katero se je odločila Italijanska republika, kot tako kršijo pravice, za katere A. Braesch in drugi zatrjujejo, da jih imajo na podlagi prava Unije ali nacionalnega prava. Taka kršitev, tudi če bi bila dokazana, namreč ne bi izhajala iz pomoči kot take, njenega predmeta ali podrobnih pravil, ki so z njo neločljivo povezana, ampak – kot je razvidno iz točke 81 te sodbe – iz ukrepov, ki jih je sprejela ta država članica, da bi od Komisije pridobila sklep o odobritvi navedene pomoči ob koncu faze predhodne preučitve.

- 104 V teh okoliščinah velja, da če tretja oseba meni, da ukrepi, ki so jih sprejeli organi države članice v okviru prestrukturiranja podjetja, vplivajo nanjo, dejstvo, da ti ukrepi spadajo v okvir načrta prestrukturiranja, za katerega je potrebno izplačilo državnih pomoči, in da ta država članica te pomoči torej priglasijo Komisiji s ciljem zaprositi za odobritev navedenih pomoči ob koncu faze predhodne preučitve, tej tretji osebi ne daje statusa „zainteresirane stranke“ v smislu člena 1(h) Uredbe 2015/1589 v okviru postopka, ki ga ta institucija vodi na podlagi člena 108 PDEU. Če v takem primeru navedena tretja oseba meni, da je zadevna država članica zaradi sprejetja takih ukrepov kršila pravo Unije, mora zakonitost teh ukrepov izpodbijati pred nacionalnim sodiščem, ki je za to edino pristojno, pri čemer ima navedeno sodišče možnost ali celo obveznost, če odloča na zadnji stopnji, da pri Sodišču po potrebi vloži predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, da ga vpraša o razlagi ali veljavnosti upoštevanih določb prava Unije.
- 105 V obravnavani zadevi pa, kot je bilo že ugotovljeno v točki 66 te sodbe, A. Braesch in drugi ne trdijo, da nanje vplivajo zadevne pomoči, glede katerih poleg tega ne izpodbijajo niti tega, da pomenijo „državne pomoči“ v smislu člena 107(1) PDEU, niti tega, da so združljive z notranjim trgovom na podlagi člena 107(3)(b) PDEU, ampak trdijo, da nanje učinkujejo ukrepi porazdelitve bremena, na katere se nanaša sporni sklep, glede skladnosti katerih s pravom Unije, ki je predmet njihovih razlogov iz tožbe na prvi stopnji, po njihovem mnenju obstajajo resni dvomi, zaradi katerih bi morala Komisija uvesti formalni postopek preiskave.
- 106 Ti ukrepi porazdelitve bremena, kot je razvidno iz točk od 69 do 80 te sodbe, pa so izključno nacionalni ukrepi, ki jih je Italijanska republika priglasila na lastno odgovornost in jih tako ni naložila Komisija ter so torej pravno ločeni od zadevnih pomoči, saj jih je ta institucija zgolj upoštevala kot dejanski element za namene sprejetja spornega sklepa. Zato so, kot izhaja iz točke 104 te sodbe, izključno pristojna nacionalna sodišča tista, ki morajo preveriti zakonitost navedenih ukrepov glede na upoštevno nacionalno pravo in upoštevno pravo Unije.
- 107 V zvezi s tem je treba poudariti, da nacionalno sodišče, ki bi po tem, ko je bil pri njem začel postopek glede zakonitosti zadevnih ukrepov porazdelitve bremena, te ukrepe v celoti ali delno razglasilo za nične iz razloga, da so nezakoniti, ne bi ravnalo v nasprotju s spornim sklepom, ker v njem ti ukrepi niso naloženi in ni bila opravljena presoja njihove skladnosti s pravom Unije.
- 108 Če bi navedeno sodišče ob upoštevanju razlage prava Unije, ki bi jo podalo Sodišče po morebitni vložitvi predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ugotovilo, da so zadevni ukrepi porazdelitve bremena v celoti ali deloma nezakoniti, bi morala Italijanska republika, če ji ta nezakonitost ne bi več omogočala, da v celoti spoštuje zaveze, sprejete v razmerju do Komisije, pri izvajanju priglašene pomoči v skladu z odobritvijo, ki je bila dana s spornim sklepom, priglasiti nove ukrepe na podlagi člena 108(3) PDEU, sicer bi morala, kot izhaja iz točk od 84 do 86 te sodbe, pomoči, ki so bile že izplačane na podlagi tega sklepa, izterjati.
- 109 Iz tega izhaja, prvič, da A. Braeschu in drugim v nasprotju s tem, kar so ti trdili na obravnavi pred Sodiščem, nikakor ni odvzeta pravica do učinkovitega pravnega sredstva, zagotovljena s členom 47, prvi odstavek, Listine, in drugič, da je Splošno sodišče v točki 40 izpodbijane sodbe napačno razsodilo, da lahko A. Braesch in drugi branijo svoje interese le tako, da pri sodišču Unije predlagajo razglasitev ničnosti spornega sklepa.
- 110 Iz vseh zgornjih preudarkov izhaja, da je v izpodbijani sodbi pravo napačno uporabljeno, ker je Splošno sodišče v točkah 37, 40, 41 in 58 navedene sodbe ugotovilo, da je treba A. Braescha in druge opredeliti za „zainteresirane stranke“ v smislu člena 1(h) Uredbe 2015/1589.

- 111 Zato je treba edini razlog, ki ga je Komisija navedla v pritožbi, sprejeti.
- 112 Izpodbijano sodbo je treba zato razveljaviti.

Tožba pred Splošnim sodiščem

- 113 V skladu s členom 61, prvi odstavek, drugi stavek, Statuta Sodišča Evropske unije lahko Sodišče v primeru razveljavitve odločitve Splošnega sodišča samo dokončno odloči o zadevi, če stanje postopka to dovoljuje.
- 114 Tako je v obravnavani zadevi v zvezi z ugovorom nedopustnosti, ki ga je Komisija podala v postopku pred Splošnim sodiščem, s katerim A. Braeschu in drugim očita, da nimajo procesnega upravičenja v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU za predlaganje razglasitve ničnosti spornega sklepa.
- 115 V uvodu je treba ugotoviti, da – kot Komisija pravilno trdi v tem ugovoru – sporni sklep, ki je naslovljen na Italijansko republiko, ni predpis v smislu člena 263, četrti odstavek, drugi del stavka, PDEU, ker ni splošni akt (sodba z dne 17. septembra 2015, Mory in drugi/Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, točka 92 in navedena sodna praksa).
- 116 V teh okoliščinah je treba v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 50 te sodbe, preučiti le, ali – kot trdi Komisija v ugovoru nedopustnosti – ni bilo mogoče šteti, da se ta sklep na A. Braescha in druge neposredno in posamično nanaša v smislu člena 263, četrti odstavek, prvi del stavka, PDEU.
- 117 Na prvem mestu, v delu, v katerem želijo A. Braesch in drugi s petim tožbenim razlogom zavarovati procesne pravice, ki naj bi jih imeli na podlagi člena 108(2) PDEU in člena 6(1) Uredbe 2015/1589, je treba navesti, da iz razlogov, navedenih v točkah od 64 do 110 te sodbe, nimajo statusa „zadevnih strank“ in „zainteresiranih strank“ v smislu člena 108(2) PDEU oziroma člena 1(h) te uredbe, tako da za ta namen ni mogoče šteti, da se ta sklep nanje neposredno in posamično nanaša v smislu člena 263, četrti odstavek, prvi del stavka, PDEU.
- 118 Zato A. Braesch in drugi nimajo procesnega upravičenja v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU za varstvo procesnih pravic, ki naj bi jih imeli na podlagi člena 108(2) PDEU in člena 6(1) Uredbe 2015/1589.
- 119 Na drugem mestu, v delu, v katerem A. Braesch in drugi s prvimi štirimi tožbenimi razlogi izpodbijajo utemeljenost spornega sklepa, je treba opozoriti, da bi v skladu s sodno prakso, ki izhaja iz sodbe z dne 15. julija 1963, Plaumann/Komisija (25/62, EU:C:1963:17), sklicevanje na katero vsebujeta točki 51 in 54 te sodbe, te stranke v takem primeru to, da se ta sklep nanje posamično nanaša v smislu člena 263, četrti odstavek, prvi del stavka, PDEU, lahko zatrjevale le, če bi navedeni sklep nanje vplival zaradi nekaterih njihovih posebnih značilnosti ali zaradi dejanskega položaja, ki jih razločuje od vseh drugih oseb in jih zato individualizira podobno kot naslovnika takega sklepa, kar bi bilo zlasti v primeru, da bi pomoč, ki je predmet spornega sklepa, bistveno vplivala na njihov položaj na trgu.
- 120 Vendar v obravnavani zadevi ni sporno, da A. Braesch in drugi ne trdijo, da sporni sklep kakor koli vpliva na njihov konkurenčni položaj na trgu, ampak v bistvu zatrjujejo zgolj, prvič, da so na Komisijo naslovili dopis, v katerem so izrazili svoje pomisleke glede negativnega vpliva tega sklepa na njihov položaj, in drugič, da se navedeni sklep, v katerem so v točki 32 obrazložitve in

v opombi 35 k tej točki opisani ukrepi porazdelitve bremena, ki so v načrtu prestrukturiranja določeni glede podrejenih upnikov banke BMPS, sklicuje na pogodbo o užitku v zvezi z instrumenti FRESH, kot je navedena v točki 2 izpodbijane sodbe.

- 121 Take okoliščine pa nikakor ne dokazujejo, da so A. Braesch in drugi v dejanskem položaju, ki jih individualizira podobno kot naslovnika, ker ukrepi porazdelitve bremena, na katere se nanaša sporni sklep, nanje kot imetnike finančnih instrumentov vplivajo enako kot na vse druge imetnike instrumentov, na katere vplivajo navedeni ukrepi. Glede tega – v nasprotju s tem, kar so A. Braesch in drugi trdili zlasti na obravnavi pred Sodiščem – ni pomembno, da se za razliko od teh drugih finančnih instrumentov uredba-zakon 237/2016 ne nanaša izrecno na instrumente FRESH.
- 122 Poleg tega je treba poudariti, da v skladu s sodno prakso Sodišča zgolj dejstvo – tudi če bi bilo dokazano – da so imeli A. Braesch in drugi aktivno vlogo v fazi predhodne preučitve, ki jo je opravila Komisija, ne more zadoščati za to, da se jim prizna, da se sporni sklep nanje posamično nanaša, če ni dokazano, da je pomoč, ki je predmet tega sklepa, bistveno vplivala na njihov položaj na trgu (glej v tem smislu sodbo z dne 15. julija 2021, Deutsche Lufthansa/Komisija, C-453/19 P, EU:C:2021:608, točka 38 in navedena sodna praksa).
- 123 Iz tega sledi, da se sporni sklep na A. Braescha in druge ne nanaša posamično v smislu sodne prakse, na katero je opozorjeno v točkah 51 in 54 te sodbe.
- 124 Glede na kumulativnost pogojev iz člena 263, četrti odstavek, prvi del stavka, PDEU, v skladu s katerima se mora akt, katerega razglasitev ničnosti se predlaga, na osebo nanašati neposredno in posamično, dejstvo, da pri tožeči stranki eden od teh pogojev ni izpolnjen, povzroči, da je treba ničnostno tožbo, ki jo je vložila zoper ta akt, šteti za nedopustno (glej v tem smislu sodbi z dne 3. oktobra 2013, Inuit Tapiriit Kanatami in drugi/Parlament in Svet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, točka 76, in z dne 4. decembra 2019, Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo/Komisija, C-342/18 P, neobjavljena, EU:C:2019:1043, točka 37).
- 125 Iz tega izhaja, da A. Braesch in drugi nimajo niti procesnega upravičenja za izpodbijanje utemeljenosti spornega sklepa.
- 126 Zato je treba ugovoru nedopustnosti, ki ga je Komisija podala na prvi stopnji ter s katerim A. Braeschu in drugim očita, da nimajo procesnega upravičenja v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU za predlaganje razglasitve ničnosti spornega sklepa, ugoditi.
- 127 Tožbo na prvi stopnji je treba zato kot nedopustno zavreči.

Stroški

- 128 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če je pritožba utemeljena in Sodišče samo dokončno odloči v sporu, o stroških odloči Sodišče.
- 129 V skladu s členom 138(1) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) navedenega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

130 Ker v obravnavani zadevi A. Braesch in drugi niso uspeli in ker je Komisija predlagala, naj se jim naloži plačilo stroškov, jim je treba naložiti plačilo stroškov postopka pred Splošnim sodiščem in stroškov te pritožbe.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

- 1. Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 24. februarja 2021, Braesch in drugi/Komisija (T-161/18, EU:T:2021:102), se razveljavi.**
- 2. Tožba, ki so jo Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP in Bybrook Capital Badminton Fund LP vložili na prvi stopnji in s katero so predlagali razglasitev ničnosti Sklepa Komisije C(2017) 4690 final z dne 4. julija 2017 o državni pomoči SA.47677 (2017/N) – Italija, nova pomoč in spremenjeni načrt prestrukturiranja banke Banca Monte dei Paschi di Siena, se kot nedopustna zavrže.**
- 3. Anthony Braesch, Trinity Investments DAC, Bybrook Capital Master Fund LP, Bybrook Capital Hazelton Master Fund LP in Bybrook Capital Badminton Fund LP nosijo svoje stroške in stroške Komisije v zvezi s postopkom na prvi stopnji in postopkom s pritožbo.**

Podpisi